

ÉLJÜK az IGÉT!

ÉLETIGE: 2017 április hóban : (Róm. 8, 11.):

„Ha pedig bennetek lakik annak Lelke, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ő, aki Krisztus (Jézust) feltámasztotta a halottak közül, halandó testeteket is életre kelti bennetek lakó Lelke által.”

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Beszéltünk a lényeglátásról, hogy ne a látszatnak éljünk, hanem a mélységet keressük. Beszéltünk az ideiglenes, valamint a végleges, az átmeneti és az örök javakról, értékekről. Beszéltünk a hitelenség mérhetetlen értelmetlenségéről és vakságáról. De felmértük a romlandó és romolhatatlan, a tökéletlen és a tökéletes javakat és értékeket is. Ezek között az eszmei paraméterek között forgattuk gondolatainkat, s forgassuk csak továbbra is, mint a grillcsirkét a tűzön. (Ez a bölcselő, a filozófus). (Vesd össze: v.ö. *„A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme”* (Péld. 1,7)). Mert a két értékrend frontálisan ütközik. A hit a realitásokból indul el, s kimondja: Ez van! De Istenek is ez a neve: Ez VAN. Vagyis realitás. ..A hitelenség sok elkapkodott észrevételből áll. Látja a törvényt, de nem látja a Törvényhozót. Látja a rendet, de nem látja a Rendezőt. Látja a kertet, de nem látja a Kertészt. Látja az épületet, de nem látja az Építészt. Látja a robogó autóbust, de nem látja a Sofőrt. Mivel mindent tárgynak tekint személytelenül, ezért nem becsüli igazán azt ami körülveszi, de önmagát sem, akit csak játéknak tekint ezek között. Eszmeileg talajvesztett! Belső világa (szíve) tengelytörést kapott, pedig az, az élet navigációs központja. Urunk, Jézus onnan eredezteti az értékrendet, s arra építi. Szerinte perdöntően a szív beszél. *„A szívből törnek elő a gonosz gondolatok, a gyilkosság, a házasságtörés, a kicsapongás, a lopás, a hamis tanúság, a káromlás...”* (Mt.15, 19.) Isten híján a mai (európai) ember zömében romlott, a látszatot fontosnak tartja, csak önmagának él, mindent ki akar használni, mohó, visszaél a jóindulattal, „elegánsan szélhámos”. Csak a pillanatot akarja kihasználni. Erre mondja Pál apostol: *„Ne legyen részetek a sötétség meddő tetteiben, inkább ítéljétek el őket. Amit ugyanis titokban tesznek, azt még kimondani is szégyen.”* (Ef.5, 11-12). Másutt: *„Ezek szennyfoltok szeretetlakomáitokon, akik nem szégyellnek veletek enni, és csak hizlalják magukat széltől üzött, esőtlen felhők kétszeresen kiszáradt, gyökerestül kitépett, késő őszi, gyümölcsstelen fák.”* (Júd. 1, 12). Isten nemde megmutatja a hitelenség szellemétől formált emberi torzókat? Sőt: A hitelenség és romlottság együttes megjelenése csattanós Isten-bizonyíték! Vagyis amilyen mértékben nő a hitelenség, olyan mértékben burjánzik el az erkölcstelenség is. Erről szól az a híres fa és hírhedt gyümölcse .A hit: A fa – az erkölcs: A gyümölcse. Ahogy fa nélkül nincs gyümölcs, úgy hit nélkül sincs erkölcs. Hogy miből – mi lesz, hogy egy romlási folyamat - hová vezet :Gyerekjáték kitalálni. Míg az Istentől eltávolodott ember egyre mélyebbre süllyed, addig a hit embere felkarolásban, sőt megdicsőülésben részesül. –

Téma. - Ezt a felkarolást Krisztus adja, akitől mi egy megújult, újjáépített, győzedelmes életet kaptunk. Szent, szeplőtelen, becsületes, józan, mértéktartó, ártatlan, együtt-érző, egyszerű, könyörületes és szívből fakadó életre kaptunk meghívást. Ezt én keresztény hivatásnak nevezném. Viszont ezt az életet, mint drága kincset, törekeny cserépedényben hordozzuk. Mert a közeg, a környezet gonosz nyomása ránk nehezedik és összeroppanással fenyeget. De segítségünkre jön a Lélek, aki megerősít és felken arra, hogy a hit jó harcát meg tudjuk harcolni e világ szellemével szemben. Halljuk csak szent Pál fogalmazásában megismételve ugyanezt: *„Ez a kincsünk azonban cserépedényben van, hogy a nagyszerű erőt ne magunknak, hanem Istennek tulajdonítsuk. Mindenfelől szorongatnak minket, de össze nem zúznak, bizonytalanságban élünk, de kétségbe nem esünk”* (II.Kor. 4, 7). Tehát az Úr Lelke, a Szentlélek az, aki megtart minket, ebben a sajátosan életrevaló életben, vagyis az Örök életre szóló életrevalóságban. Ez a Lélek már bizonyított: Feltámasztotta Jézust a halálból. Minket is, – vele együtt meg akar őrizni ebben a szorongatottságunkban, sőt meg akar újítani az eljövendő dicsőség számára. A téma tehát így hangzik: Az Újjáteremtés Lelke által mi is megújulunk, **hogy a halandó, mulandó létrendből átléphessünk a halhatatlan, romolhatatlan örökkévalóságba.** Röviden:Életünk feladata:Elnyerni az örök életet! - Ezért születünk e világra. Ezt a feladatot kaptuk. Életünk semmiképpen nem öncél. Aki csak önmagának és a jelen életnek él, az nem értette meg az evangéliumot. Az önmegvalósítás: Fából / vaskarika. Kérdezd meg halottaidat a temetőben, hogyan valósították meg önmagukat, s mit értek el vele - földi szemmel: Látni fogod. Ha nincs örök élet - a jelen élet is zagyvaság. Önkibontakozás, önmegvalósítás: Szavak, szavak, költői ömlengések. De aki ráadásul még hitben is él, akkurátus, visszafogott, agyonfegyelmzett életben, de csak ebben az életben reménykedik: Még

szerencsétlenebb. Ezért mondja Szent Pál: „Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél száralomra méltóbbak vagyunk.” (I.Kor. 15, 19). A jelen élet - nem program nélküli élet! Minden programnak pedig előre mutató szerepe, küldetése van. Aki nem képes az élet horizontján tovább tekinteni, azt végzetes vakság veri. Az vétkezik az emberi méltóság ellen, melyet a mi Csodálatos Programozónk szerkesztett belénk. Ha tehát hallasz fantasztikus híreket az élet titkáról, ne rázzad a fejedet mondván: Ilyen nincs! – Mert nem ismered az élet titkát. (Mire jó? Kinek kell? Hogyan feleljek meg neki? Kinek feleljek meg? stb) De van egy fantasztikus hírem: „.... Krisztus feltámadt a halálból elsőként a halottak közül.” (I.Kor. 15, 20). Megtörtént az áttörés: Az ideiglenesből - a véglegesbe; a sikerrel lezárt próbatételek szorítójából - a Zsúri által díjazott jutalom-kiosztás fórumára. A romlandó létállapotból - a romolhatatlanba. Ahogyan ezt a Szentlélek sugallatára közölték velünk: „Ennek a romlandó testnek fel kell öltönie a romlatlanságot, ennek a halandónak a halhatatlanságot. Amikor a romlandó magára ölti a romlatlanságot, a halandó a halhatatlanságot, akkor teljesedik az Írás szava: A győzelem elnyelte a halált.” (I.Kor.15, 53-54.) Ezt a természetfeletti célt tűzte ki számunkra Alkotónk, s ennek elérése végett adott hozzá egy természetfeletti hitet. Nem értem át pregnánsan, exact módon, úgy, hogy értelmekkel le tudjam ellenőrizni. De ha segítségül kérem a hit kegyelmét, akkor Kegyelmes Mennyei Atyánk ezt - gondolkodás nélkül meg is adja nekem, s bárkinek, aki ezt igaz lélekkel kéri. „Nem látom - mégis hiszem” – azaz nem látom át, de az önmagamat meghaladó hittel már belátom, hogy ilyen van (!) Ez értelmes beszéd, s szilárd alapot ad a jelen élet helyes betöltéséhez. Felelemel - gazdagít - boldogít – megnyugtat – üdvözít!

Akcio-program. - Mert Jézus feltámadása egyfajta garancia arra, hogy minden esélyünk meglegyen ott lennünk, ahol Ő van. Mert amit Ő elért, azt mi is elérhetjük - Általa, Vele és Benne. – Mert: ha a mozdony végig tudja futni az előzőleg felrobbantott pályát, s diadalmasan befut a csarnok első, érkezési vágányára, akkor a mi kocsinkat is hozzá lehet kapcsolni ehhez a szerelvényhez, s mi is ugyanoda jutunk, ugyanazzal leszünk együtt a pályafutási program záróünnepélyén és díjkiosztásánál. - S ha turista-vezetőknek sikerült már megmásznia a megmászhatalan sziklát, akkor nekünk is fog ez menni, ha csatlakozunk az általa meghirdetett túrához. (Csak ne maradjunk le!). - Felérni a csúcsra: Gyönyörű biblikus kép: Felmegyünk az Úr hegyére ! De „ki mehet föl az Úr hegyére? Ki állhat az ő szent helyén? Akinek a keze tiszta és ártatlan a szíve, akinek az esze nem csaláson jár, s aki nem esküszik hamisan. Az Úr az ilyet áldja meg, Istenétől, gyámolától megkapja jutalmát.” (Zsolt. 24, 3-53) Ilyen csak egy van: A szent és szeplőtelen Jézus Krisztus, s mindazok, akik Krisztusba öltözött teremtmények. Tehát öltözzünk bele Krisztusba, hogy a győztesek között számláltassunk!

Tanúságtétel. - Egy nagyon kedves fiatalról írnék most egy tanúságtételt. Ő egy buzgó hitben élő család kedves sarja, aki Isten szeretetének légkörében cseperedett fel - most már kész fiatalember. Szülei, s nővére szintén ebben a meghitt, imádságos légkörben élnek.. – Történt közben, hogy mi fiatal barátunk rendkívül furcsa és alattomos betegség folytán egyre csak fogyott és fogyott. Alapos orvosi tortúrán ment keresztül - a részletekbe nem akarok belemenni – de a fogyása egyre rémületesebb méreteket öltött. A sok eredménytelen orvosi kísérlet után arra az elhatározásra jutottak, hogy elmennek egy híres és közismert zarándokhelyre, hogy kérjenek fentről jövő segítséget. Az első meglepetés (s én ezt csodának nevezném) az volt, hogy az itthoni tankolás után megtett 400 km végén már azon drukkoltak és szorongtak, hogy még időben elérjenek egy benzinkutat. S jött egy nagy sóhajtás (!): Nézzétek: benzinkút! A benzinkutas leveszi a benzintank sapkáját, odailleszti a töltő-pisztolyt a tankhoz, majd csodálkozva odakiált: Uraim, Nem tudok tankolni, a tartály tele van! – Hogyan?! - Értetlenül felugranak, odamennek hogy megnézzék...,majd kénytelenek belátni: Tényleg...tele van.! De hát ez most mi?! 400 km után?! A zarándokutat követően hazatérve a család kisközösségi imacsoportba ment imát kérni, mivel ilyen indíttatást hoztak haza magukkal. Csak egy volt a hiba: A mi fiatal barátunk az ilyenekben nem igazán hitt. Istenben volt egy kis hite, de – amit szülei tettek, - az ilyen dolgokból ő többnyire kívül maradt, túlzásnak és hiteltelennek tartotta. De a betegség és nyomorúság súlya alatt görnyedve és csontig lesóványodva, mégis rábólintott: No, jól van! S mit ad Isten!?! Ettől a közbenjáró imától fogva szemmel látható módon elindult a gyógyulási folyamat, s ma már félreérthetetlen a tény, hogy állapota gyógyultnak tekinthető, sőt, az ifjú hitében is újjászületett, amit aztán az egész család mindennapi hálaadó imája koronáz meg. Akik az Úrban élnek, ilyesmiket átélnek.

Igei ima. – Uram Istenem: Mily csodálatos a Te neved és minden műved...! Hiszen itt élsz köztünk, tetteid –bár el vannak rejtve, de a Téged szerető lelkeknek feltárod azokat, hogy megújítsd bennük az első szeretetet, mellyel meghívtad őket és mindannyiunkat. Ámen.

L e v e l e s l á d a

A lelki megtapasztalások megújító kegyelmét kérem minden kedves Nővéremnek és Fivéremnek imával-szeretettel:

Károly, Karcsi atya, testvér.